

Retspolitiet i Modsætning til Ordenspolitiet. Der er flere Momenter, som vistnok fortjene al Opmærksomhed, naar vi komme til nærmere Behandling og Gjennemførelse af Bestemmelser om den Anhøldelse, som det naturlige Udgangspunkt for den derpaa følgende Fængsling; men i denne Lov have vi ikke blot at gjøre med Retspolitiet, men vi have ogsaa at gjøre med Ordenspolitiet, og det er fuldkommen rigtigt fremhævet fra flere ærede Talere, at vor juridiske Sprogbrug endnu ikke er saa udviklet paa dette Punkt som flere fremmede Sprogs tilsvarende Udtryk, og det ganske naturligt fordi det er først fra Grundlovens Tid, at vi have faaet en mere bestemt Opfordring, til at sende disse forskjellige Trin i Frihedsberøvelsen ud fra hveandere, saaledes som det kan skee ved en omhyggelig Drøftelse og Fastsættelse, naar man skal vedtage en endelig Lov om disse Forhold. Det er ganske klart, at dette Ord „Anhøldelse“ hos os i den almindelige Forestilling indbefatter høist forskjellige Forhold, det bevæger sig fra en Anhøldelse, som en Begyndelse til en Fængsling i en Livsfag, og ned til det Tilfælde, hvor man skal skaffe Gadesfred for fulde Mennesker, der gaae og forstyrre Ordenen. Efter Alt, hvad der er forhandlet, troer jeg, at Tal bedre end mange Ord vise, hvor forskjelligt Forholdet kan være, og hvor høist forskjellige Tilfælde der kan blive Spørgsmaal om. I den Beretning, der er afgiven af Politidirecteuren om Politiets Virksomhed i forrige Aar, er, om jeg ikke huller ganske uret, Tallet paa Anhøldelser opgivet til — det kan jo eftersees nøiagtigt, men det forholder sig omtrent saaledes — over 9,000, men af disse kunne kun 1,600 siges at høre til dem, der have Noget med Grundlovsbestemmelsen at gjøre, alle de Andre ere en Mængde forskjellige Anhøldelses-tilfælde, hvor der slet ikke har været Spørgsmaal om nogen deraf følgende Fængsling; alene 3,000 ere f. Ex. Drukkenstabs-tilfælde. Nu er det ganske klart, at dersom man vil forsøge ved korte Regler at ordne alle disse Tilfælde, saa maa det glippe, selv om de ere forberedte med megen Omhu, naar de skulle fastsættes i en saa kort Tid, som der her alene kan være Tale om. Jeg troer, at

vi meget vel ogsaa udenfor Kjøbenhavn kunne blive staaende ved de Bestemmelser, der findes i Politiloven for Kjøbenhavn, indtil vi kunne komme til nærmere at behandle de egentlige Bestemmelser vedkommende Retspolitiet under det criminal-proecessuelle Synspunkt. Noget Andet er det jo, hvor Taleri væsentlig er om saadanne Foranstaltninger, hvorved man blot sikker sig i et Dieblit en Persons Tilstedeværelse for at vide, hvem man har at gjøre med, for at faae at vide, hvor man skal finde ham, og hvad han hedder, for at man kan opretholde Fred og Ro paa Landeveie og Gader, kort sagt Noget, der er ganske forskjelligt fra de Anhøldelser, Grundloven har tænkt paa, og som senere føre til en Fængsling. Dermed er det naturligtvis ikke sagt, at disse Anhøldelser kunne vedblive, uden Hensyn til Grundlovens Tidsbestemmelser, det er en Selvfølge, jeg behøver ikke her at gaae nærmere ind paa Grundlovens Bestemmelser, men jeg maa gjentagende fremhæve, at det er fuldkommen rigtigt, som den ærede Ordfører har sagt, at vor Sprogbrug endnu ikke tilstrækkelig adskiller de forskjellige øieblikkelige eller mere vedvarende Frihedsberøvelser, om hvilke der kan være Tale, og som gjøre det overordentlig vanskeligt at ville improvisere Forordninger om dette Forhold. Med al Anerkjendelse altsaa af det Rigtige i flere væsentlige Synspunkter, det ærede Medlem har fremhævet, kan jeg dog ikke nægte, at jeg troer, han vilde gjøre en god Gjertning, dersom han nu vilde bequemme sig til her at tage sit Forslag tilbage, fordi jeg ikke indseer, hvorledes det vil være muligt at indarbejde disse Bestemmelser i denne Lov. Skulde man prøve derpaa, troer jeg, man vilde komme ind paa en Række Forsøg, der ville blive meget vanskelige, og som ligge udenfor den naturlige Grændse, der er givet ved hele den nuværende Lovs Tilblivelseshistorie. Det samme ærede Fleertal, som har omtalt Forslaget under Nr. 3, har for det Tilfælde, at dette Forslag blev vedtaget, foreslaaet, at det første Stykke i Lovens § 17 skulde gaae ud. Jeg maa tilstaae, jeg kan ikke see den Nødvendighed, hvoraf dette skulde fremgaae, jeg vilde mene, at der egentlig slet ikke behøvedes nogen Forandring; skulde imidlertid en saadan